

קליגר, יוסף-אריה

יוסף (יוסי), בן מרים ופנחס, נולד ביום כ"ח בתשרי תש"י (21.10.1949) בחדרה, חודשיים אחרי שהוריו עלו ארצה מאירופה. הוא למד בבית-הספר היסודי "קפלן" בבית אליעזר, בבית-הספר היסודי "אור לטף" בגבעת אולגה, בבית-הספר התיכון "תחכמוני" בחדרה וסיים את לימודיו בבית-הספר התיכון "טשרניחובסקי" בנתניה, במגמה ההומנית. בגלל תנאי המגורים של הוריו במעברת חדרה, גדל יוסי בבית סבו וסבתו. היה לו טוב אצלם ורק בלית ברירה הסכים לחזור לבית ההורים. מפני שגר במקומות שונים, נאלץ גם להחליף בתי-ספר.

יוסף גויס לצה"ל בסוף אוקטובר 1967 והוצב לחיל ההנדסה. לאחר הטירונות ולאחר שהשתלם בקורס מ"כים, בקורס מש"קי פלסים, בקורס קצינים ובקורס קציני חה"נ, הוצב ביחידת שדה כמפקד צוות צמ"ה. אחרי-כן מונה לתפקיד מ"מ הפעלה בגדוד צמ"ה בסיני והועלה לדרגת סגן. מפקדיו העריכוהו כקצין שקט, רציני, ממושמע ועושה עבודתו היטב. בתקופת שירותו הרחק מהבית השתדל תמיד להרגיע את הוריו ולמנוע דאגה מלבם. כקצין הנדסה קרבית, שעסק בביצורי התעלה, נהג לספר להם על תנאי האקלים הבריא וכדומה. גם בזמן המלחמה דאג לבית ודרש מפקודיו לכתוב להוריהם ולהרגיעם. כשלא ידעו כיצד, היה הוא מכתוב להם מכתבים אופטימיים ומרגיעים. בתקופת שירותו הסדיר זכה ב"אות הקלע" מכסף. בתעודת השחרור שלו מהשירות הסדיר צויין כקצין "מסור ואחראי, בעל כושר ארגון ותפיסה טובה".

לאחר שסיים את שירותו הסדיר והוצב למילואים, מונה מפקד בגדוד הנדסה קרבית. יוסי היה אופטימי ונבון. הוא מיעט לדבר על עצמו ועל הקרוב ללב, ובכלל ברר את מלותיו, את התבטאויותיו ואת נושאי שיחתו. יחד עם זאת לא התחמק מוויכוח וידע לשכנע את בני שיחו בדיבור שקט ובחיוך טוב. יוסי אהב את המדבר ואת המרחבים, וכשהשתחרר מהצבא ונאלץ לדחות את לימודיו, משום שאיחר להירשם, לא הצטער על כך והלך לעבוד כטרקטוריסט במדבר. הוא רצה ללמוד הנדסת מכונות, אך כעבור שנה התקבל ללימודי הנדסת חומרים. הוא לא אהב פשרות, לכן דחה את לימודיו, ובסופו-של-דבר בחר ללכת ללמוד לימודי מחשב. בשנת 1973 התקבל כסטודנט באוניברסיטת באר-שבע ללימודי מתמטיקה ומחשבים. כשפרצה מלחמת יום-הכיפורים התייצב יוסי ביחידתו והשתתף עמה בקרבות בסיני. ביום כ"ח בתשרי תשל"ד (24.10.1973) השתתף בקרב-רדיפה אחרי חיילי קומנדו מצרים באזור הרכסים, צפונית לק"מ ה-101 בכביש סואץ - קהיר. במהלך הקרב נפגע מכדור ונהרג. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בנתניה. השאיר אחריו הורים ואחות.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "בנכם הוכיח את עצמו כמפקד מעולה, אשר חייליו הלכו אחריו באש. יוסי היה קצין מצוין, שקט ואמיץ. חייליו חבים לו את חייהם".

הוריו תרמו לזכרו ספר תורה לבית הכנסת של הפועל המזרחי בשדרות ויצמן בנתניה.